

Tomášova Kronika

0,50 €

Časopis Gymnázia svätého Tomáša Akvinského v Košiciach

december 2014

číslo 3

Úvodník

Najlepšia príprava na
Vianoce - Týždeň ume-
nia a kreativity
str. 3

Slávnosť Krista Kráľa
str. 5

Navždy sa zachová
v pamäti stužková...
str. 8

Vianoce, Vianoce, Vianoce a zasa Vianoce!!! Všade sa nám podávajú, zovšadiaľ kričia. Reklama sa tlačí pomedzi ľudí, akcie v obchodoch sa skrývajú za Vianoce a ľudia špinia to, čo vlastne Vianoce znamenajú. Špinia Lásku.

Každý rok sa vymýšľa niečo nové, no aj to nové je predsa len staré. Ten istý kolotoč stále dookola. V triedach sa ťahajú anjeli, celý mesiac sa čaká na darčeky. Aj mne sa ťažko píše o niečom, o čom už bolo všetko napísané, až na.. Vždy sa len naháňame za tým, čo sa nám podáva a často sme slabí ísť a preraziť. Práve my mladí ľudia máme moc ísť proti prúdu. Aj keď človek padne a nemá sil, nesmie sa stratiť, náš Boh to nedovolí. Vlastný pád nás sotí na kolená a v pokore musíme prijať úbohosť, s ktorou sme sa v sebe stretli. Častokrát nemyslíme vôbec na to, že až na ľudskú biedu sa Boh sklonil, aby povedal, že to, čo bolo, bude inak, bude to nové. „Potom som videl nové nebo a novú zem, lebo prvé nebo a prvá zem sa pomínuli... vtedy ten, kto-

rý sedel na tróne, vyhlásil: „Hľa, všetko robím nové.“ (Zj 21,1.5) Možno aj tento adventný čas je tu na to, aby sa človek dokázal zastaviť a obzrieť sa v tom zhone okolo seba. Aby v sebe objavil nanovo to čaro, ktoré sa v tom ukrýva, a v svojom srdci spoznal opäť lásku. Upratať si vo vnútri, na svojom pracovnom stole či vo svojich veciach doma. Jednoducho „prerocyklovať“. Čo keď práve toto je to, čo od nás Boh chce. Všetko sa nám vstępuje už od nepamäti, daj si predsavzatie, sprav tamto, toto a neviem čo. Vianoce sú o inom. Sú o nás a o tom, čo do nich vložíme. Či len ostaneme nadávať na to, že sa to valí zo všadiaľ, alebo spravíme krok k tomu, aby tie naše Vianoce boli o tom, že sa v našom, veľakrát zranenom srdci, prebudil Kristus a ako Láska prišiel.

Tak sa postav a sprav krok. Práve Ty si dôležitý/á, práve tam, kde si a práve preto, čo robíš. Práve preto, čím si. Lebo Boh ťa miluje.

Simona Feldmanová, 2.C

Milí spolužiaci,

keďže chceme, aby Tomášova Kronika bola v prvom rade vašim časopisom, rozhodli sme sa dať vám príležitosť poslať nám vaše názory, postoje, otázky, postrehy a čokoľvek iné, o čo by ste sa radi podelili s nami i s ostatnými.

Všetky vaše tvorivé a zaujímavé nápady čakáme na e-mailovej adrese tomasova.kronika@gmail.com.

Je však potrebné, aby ste uviedli svoje meno a triedu, inak váš e-mail bude pre nás neopodstatnený.

Na spoluprácu sa teší redakcia TK ☺

Študentské komunálne voľby

Košice – Dňa 6.11.2014 sa na pôde Gymnázia sv. Tomáša Akvinského uskutočnili študentské simulované komunálne voľby, počas ktorých sa volil primátor mesta Košice.

Volieb sa mohli zúčastniť všetci žiaci nad 15 rokov. Cieľom volieb bolo poskytnúť študentom možnosť voliť, a tak si vybrať svojho primátora a vyjadriť svoj názor. Volebná komisia pozostávala z troch ľudí. Ako členka volebnej komisie môžem s istotou povedať, že simulované študentské komunálne voľby na GTA prebiehali v úplnom poriadku. Počet študentov, ktorí si prišli vyskúšať voliť, bol prekvapivý. Možnosť voliť mali všetci počas každej prestávky v učebni geografie, ktorá sa na jeden deň premenila na volebnú miestnosť. Študenti sa správali disciplinovane a s radosťou hádzali svoj hlasovací lístok do volebnej urny. „Bolo to super a som rada, že som mohla vyskúšať, aké je to odvoliť. Je to dobrá skúsenosť,“ vyjadrila sa jedna zo študentiek GTA. Kandidátov bolo osem: Alena Bašistová, Rudolf Bauer, Ján Dečo, Jaroslav Džunko, Ivan Goňko, Jozef Holečko, Richard Raši a Boris Urbančík. Počet zúčastnených voličov bol 120 a taktiež na tomto čísle ostal aj počet platných hlasov. Výsledky študentských simulovaných volieb, ako aj výsledky reálnych volieb sú zobrazené v tabuľke.

Dominika Janitorová, 3.A

Výsledky volieb na GTA		
číslo	Kandidát	Počet platných hlasov
1.	Alena Bašistová	14
2.	Rudolf Bauer	68
3.	Ján Dečo	1
4.	Jaroslav Džunko	7
5.	Ivan Goňko	0
6.	Jozef Holečko	0
7.	Richard Raši	34
8.	Boris Urbančík	1

Výsledky volieb mesta Košice		
číslo	Kandidát	Počet platných hlasov
1.	Alena Bašistová	vzdala sa kandidatúry
2.	Rudolf Bauer	24 398
3.	Ján Dečo	vzdal sa kandidatúry
4.	Jaroslav Džunko	567
5.	Ivan Goňko	812
6.	Jozef Holečko	510
7.	Richard Raši	35 838
8.	Boris Urbančík	1592

Ponorení v snehu, kde hľadáme nehu...

Týždeň umenia a kreativity 2014 na GTA sa stáva realitou

Košice - Odvážna myšlienka zorganizovať projekt, ešte pod názvom Slnovrat, vznikla pred štrnástimi rokmi v hlavách dvoch mladých ľudí, ktorí sa túžili vzdať svojho každodenného stereotypu, dať životu odrazu mnoho pestrých farieb, ukázať svoj cit k umeniu a prezentovať ho celej verejnosti. Tento nápad nadobudol v decembri roku 2000 reálnu podobu a mal veľmi priaznivú odozvu.

Tento rok pripravuje Študentský senát už 14. ročník tejto akcie v znamení témy **Ponorení v snehu, kde hľadáme nehu**. Týždeň umenia a kreativity bude prebiehať od 8. do 12. decembra 2014. Dielne budú otvorené denne pondelok až štvrtok od 15:00. Čas na rozhovory a príjemne strávené chvíle zabezpečí už tradičná čajovňa. Tá sa stane miestom konania prednášok a koncertov. Obzvlášť sa tešíme na pondelkové vystúpenie Drama klubu, ktoré spustí vlnu večerných predstavení.

Registrácia nutná
Pondelok od 14:00 bude prebie-

hať registrácia. Je nevyhnutné, aby každý, kto sa zúčastní Týždňa umenia a kreativity bol zaregistrovaný. Na základe registrácie získava účastník tvorivých dielní nárok na ospravedlivenku, ktorá platí nasledujúci deň a vzťahuje sa na skúšania a neohlásené písomky.

Finále
Piatok 12. 12. sú všetci pozvaní na slávnostné ukončenie celého týždňa, v rámci ktorého sa predstavia všetky dielne. Nebude chýbať občerstvenie, koláče, hudba i tanec.

Čaká na nás 9 dielní:

Dielňa	Lektor
Farebný raj	sr. Blažejka
GTA Rádio	Miro Kažimír
Vianočné oblátky	p. Džacková
Zbor Aquinas	p. Borbásová
Štrikovanie	p. Juhaščíková
Vianočná výzdoba	sr. Daniela
Vianočné dobroty	sr. Patrícia, sr. Damiána
Audio-vizuálna dielňa	Michal Hudák
Hlina	p. Krištanová, Veronika Pločicová

Boli by sme radi, keby sme z toho vytvorili malý predvianočný večerok.

Tento projekt je srdcovou záležitosťou mnohých študentov. Vtedy sa zažíva skutočná atmosféra GTA-čka. Preto si myslíme, že by ju mal zažiť každý. Dúfame, že sa teda vidíme pondelok 8. decembra!

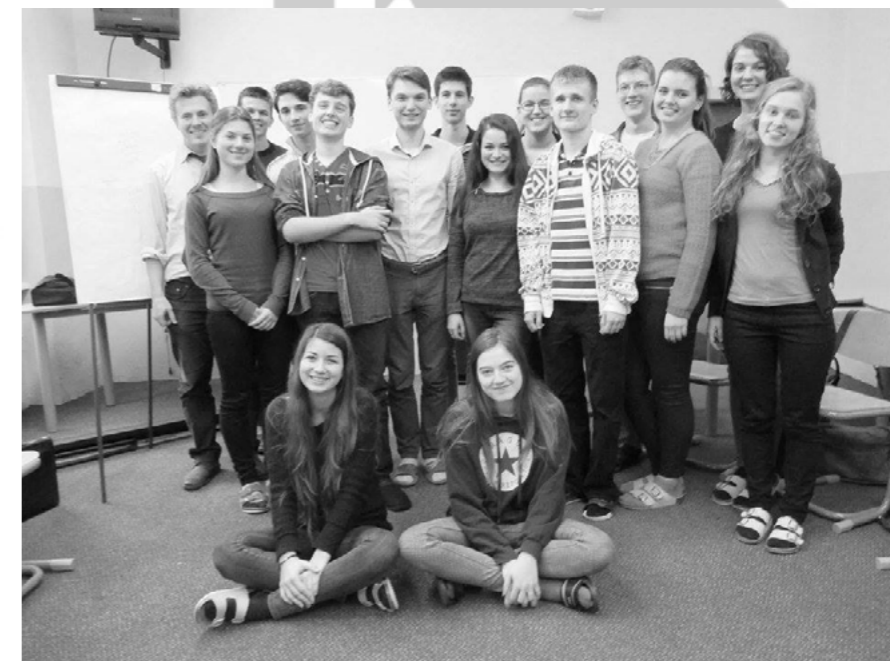
Bruno Pella, 3.C
-predseda Študentského senátu

Gtačkári v prirodzenom prostredí

Kolégium na GTA

Košice - Tento rok sa na GTA pre tretíakov otvoril 1. ročník Kolégia, vedeného občianskym združením Myslím, teda som v spolupráci s Kolégiom Antona Neuwirtha (KAN).

Kolégium je inštitút, ktorý vzdeláva mladých ľudí a pomáha im naučiť sa samostatne a kriticky rozmyšľať, získať širší rozhľad, rozvinúť svoj potenciál, dokázať povedať a obhájiť si vlastný názor a tiež viesť diskusiu o problémoch dnešnej doby. Snaží sa študentom lepšie priblížiť a pochopiť svet, v ktorom žijú, ale aj ten, ktorý bol kedysi. Tento inštitút nesie meno Antona Neuwirtha, ktorý vedel, aké dôležité je vzdelávanie a formovanie novej generácie. Bol výnimočným slovenským intelektuálom, lekárom, politikom a verným katolíkom. Taktiež sa stal prvým slovenským veľvyslancom vo Vatikáne.

Kolégium na GTA má 17 študentov a vedie ho predseda o. z. Myslím, teda som a doktorand Jaroslav Varchola. Účastníci kolégia sa stretávajú raz do mesiaca v školskej knižnici, kde sa debatuje o danej téme, na ktorú sa čítajú ako predpríprava rôzne články a úryvky z kníh. Niekedy sa tiež organizujú filmové večery, ktoré začínajú dob-

rým filmom pri čajiku a pokračujú rozoberaním a lepším pochopením filmu. Občas kolégium navštívia aj hostia, ktorí priblížia členom kolégia zadanú tému a spolu s nimi ju rozdiskutujú.

Naposledy v stredu 19. novembra nás navštívil Juraj Šúst, lektor KAN a predseda SLH. Pri príležitosti nedávneho 25. výročia získania slo-

body sme sa venovali marxizmu a v druhej polovici seminára sme rozprávali o dvoch kultúrach, ktoré zvädzajú súboj o podobu budúcej Európy. Všetci sme už teraz pochopili veľa nového a sme radi, že môžeme byť súčasťou Kolégia GTA.

Katarína Višňovská, 3.A
-študentka kolégia GTA

Knižnica plná krvi...

Košice – Knižnica Gymnázia sv. Tomáša Akvinského sa zmenila na oddelenie transfuziológie, žiaci na darcov a lekári, tí ostali lekármi.

Knižnicu navštívili lekári z Národnej transfúznej služby (NTS), taktiež aj niektorí žiaci, absolventi, učitelia školy. Privítal ich úsmev organizátorov a čakal na nich dotazník. Po jeho vyplnení nasledovala registrácia a vyšetrenie krvi. Správne vyplnený dotazník a úspešný test na hemoglobín znamenal prechod na samotný odber krvi, ktorý trval niekoľko minút. Na konci čakal všetkých „odkrvených“ darcov zdravotník, ktorý im odovzdal sladkú a peňažnú odmenu vo forme stravného lístka. „Darovať krv prišlo až 27 ľudí, avšak nie všetci sa mohli stať úspešnými darcami. Krv sa podarilo odobrať 17-im žiakom. Spomedzi nich boli

10-ti prvodarcovia. Navštívili nás aj naši rodičia,“ poznamenala Mgr. Janka Jaščurová, vedúca krúžku Červeného kríža na našej škole.

V knižnici vládol smiech a dobrá

nálada. Pozývame vás na ďalší odber, ktorý sa uskutoční vo februári pod názvom Valentínska kvapka krvi.

Simona Feldmanová, 2.C

Pro Educo & Pro Job

V dňoch 25. – 27. 11. 2014 sa v Spoločenskom pavilóne konala prezentácia stredných a vysokých škôl pod názvom Pro Educo a Pro Job.

Naše „GTA-čko“ ani tento rok na podujatí nechýbalo. V utorok som mala tú česť hrdó reprezentovať naše gymnázium a pevne verím, že aj úspešne. Na jednej strane bol tento deň veľmi náročný a na druhej príjemný a zábavný. Hneď ráno ma milo prekvapili organizátori, keď ocenili našich dvoch absolventov Michala Géciho a Martina Liščinského, ktorí sa zúčastnili najväčšej a jedinej celosvetovej súťaže študentov stredných škôl INTEL ISEF. Títo dvaja

nadaní, dnes už študenti vysokých škôl, obsadili so svojou prácou *Štúdiá topenia v dvojrozmernom systéme malých magnetov* 2. miesto v Los Angeles. Zvyšok dňa sa niesol v pokojnej atmosfére. Pri stánku „GTA-čka“ sa pristavovalo množstvo záujemcov o štúdium na našej škole. Mnohí sa priznali, že práve

úspechy nášho gymnázia, či už športové alebo tie vedomostné, zaviedli ich kroky práve k nám. Privítali sme ich so širokým úsmevom na perách a smelo sme im rozprávali o našich akciách, projektoch, výučbe, a samozrejme, o zážitkoch, ktorých bolo viac než dosť. Potešili nás pozitívne reakcie a sľuby, že sa

nevidíme naposledy. Myslím si, že aj táto akcia mala svoje čaro a hlavne zmysel. Pevne verím, že mnoho tvárí, ktoré sa mi v utorok mihli pred očami, som nevidela naposledy, ale práve naopak už v septembri budú jedni z nás.

Karolína Kalaninová, 3.B

Do hudobných tónov vždy môžem vložiť kúsok seba

December sa bude niesť v znamení hudby. V tomto mesiaci sa nám totiž predstaví umelecké duo cimbalistiek Dáša Szanyová (2.C) a Ivana Harachová (2.D). Ako samostatné duo síce nehrajú, no v aréne orchestru sa tóny ich hudobných nástrojov už neraz spojili.

▲ **Kedy ste začali s hrou na cimbal?**

Dáša: Na hodiny som začala chodiť už od svojich 9 rokov. Predtým som chodila rok na flautu, no po dvoch rokoch som prestala, keďže cimbal bol pre mňa omnoho zaujímavejší.

Ivka: Ja som začala s hrou na cimbal, keď som mala 5 rokov. Keď som mala 3 roky, často som sa chodila pozeráť na vystúpenia, kde v súbore hral môj ocko. Raz som uvidela cimbal, teda cimbalistka si ma posadila na kolená a dovolila mi párkrát si ťuknúť do nástroja. Bola to skrátka láska na prvý pohľad.

▲ **V akej skupine/orchestri hráte? Aké vekové kategórie sú tam zastúpené a ktoré druhy hudobných nástrojov?**

I: Hráme spolu s Dáškou v súbore na ZUŠ, je nás tam dosť veľa. Vždy si uijeme veľa zábavy, mám odtiaľ iba tie najlepšie zážitky. Zastúpené sú tam vekové kategórie približne od 14 rokov, no hrajú s nami občas aj učitelia, takže je to hudobne dosť pestré, aj čo sa týka hudobných nástrojov. Hráme na

cimbal, flautu, kontrabas, akordeón, violu, husle aj cajón.

D: Keď som začala s hrou na cimbal, navštevovala som cimbalovku, kde boli deti približne v rovnakom veku ako ja. Tiež bola hudobne veľmi pestrá, tvorili ju rôzne druhy nástrojov od huslí, cimbalu, kontrabasu, harmoniky alebo flauty.

▲ **Nejaké súťaže, koncerty, oblúbený druh hudby?**

D: My sme síce ako skupina hrali všetko možné, ale musím priznať, že hlavne ľudovú hudbu a práve vďaka tej sme vyhrali veľa súťaží u nás na Slovensku. Hrali sme aj pre iné súbory, s jedným sme dokonca vystupovali vo Francúzsku, Nemecku, Maďarsku a Švajčiarsku. Neskôr sme ľudovú hudbu hrali už len na určitých akciách, kde sa to od nás vyžadovalo a zameriavali sa napríklad na starú, modernú alebo židovskú hudbu.

I: Čo sa hudby týka, hrávame skladby rôznych žánrov cez folklór, klasiku až po hudbu súčasnosti. Ja vystupujem s rôznymi súbormi, mám koncerty aj v Dome umenia. Práve tam sa stretávam aj s Dáškou.

▲ **Ivka, sprevádzala si už niekedy aj divadelnú inscenáciu?**

I: Divadelnú inscenáciu som zatiaľ ešte nikdy nesprevádzala, no možno sa mi to raz podarí.

▲ **Máte v rodine niekoho s podobnými záujmami/ predka, po ktorom ste zdedili svoj talent?**

D: Myslím si, že hudobný talent som zdedila po mojej mamke a jej otcovi. Mamka je huslistka a dedko hral na harmonike, spieval i tancoval. Bol aj spoluzakladateľom súboru Železiar v Košiciach.

I: Rodičia sú hudobne založení, a tak ako Dáškin, aj môj dedko je hudobne nadaný, čiže to mám tak nejak v krvi.

▲ **Ak by ste mali uviesť podujatie alebo koncert, skúšku, hocičo z vášho hudobného života, čo vy považujete za najlepšiu skúsenosť a zapamätania hodnú chvíľu, čo by to bolo?**

I: Ja najväčšie skúsenosti naberám, asi keď vystupujem na nejakej akcii, respektíve svadbe, oslave, kde hráme v zložení cimbal, husle, kontrabas, viola. Stále sa stretávam s inými muzikantmi, učím sa nové melódie, skúšam nové veci. Chcem hrať stále inak, naberáť nejakú tú

techniku.

▲ **Ak by ste mali menovať jedného človeka, ktorý sa stal pre vás vzorom vo vašom umení, kto by to bol?**

D: Mojim vzorom sa stala Zuzka Tomková, ktorá zhodou okolností tiež chodila na GTA.

I: Mykhaylo Zakhariya jednoznačne. Perfektný moldavský cimbalista, momentálne pôsobiaci na Slovensku, obdivujem ho už od mala.

▲ **Ako často skúšate, nevyťažuje**

vás to?

D: Niekedy necvičím skoro vôbec a niekedy som zasa v jednom kole. Hlavne pred nejakou súťažou, či koncertom strávime na hudobnej denne i 3 - 4 hodiny. Je to vyčerpávajúce, no rozhodne mi to stojí za to.

I: Hráť pomerne často, skoro každý druhý deň. Nemyslím si, že ma to vyťažuje, ale trojhodinový tréning si pre akademickú vyťaženosť nemôžem dovoliť.

▲ **Ak by ste mali definovať, čo máte na hudbe najradšej, čo by to bolo?**

I: Na hudbe sa mi páči najmä jej rozmanitosť, práve to, že to máme žánrovo veľmi pestré a vždy sa teším, keď nacvičujeme niečo nové, iné, zaujímavé.

D: Hudba nie je iba o nauce, učení sa nôt naspamäť, ale aj o jej precítení. Do hudobných tónov vždy môžem vložiť kúsok seba.

Kristína Makoóva, 4.C

Slávnosť Krista Kráľa

Košice - Tak ako kalendárny rok má svoj koniec, má ho aj cirkevný. Je to práve Slávnosť Krista Kráľa, ktorá je medzníkom medzi dvomi obdobiami.

Medzi obdobím, ktoré sme mali možnosť prežívať s Kristom od jeho narodenia, zmŕtvychvstania i nanebovstúpenia, a obdobím, ktoré nás vyzýva k intenzívnej príprave na Ježišov príchod na našu Zem. Je príležitosťou zamyslieť sa nad sebou samým, nad tým, či práve Ježiš má to najväčšie miesto v mojom SRDCI a či vôbec chcem, aby bol aj On jeho súčasťou.

Keďže kostol pri našom GTA-čku je zasvätený práve Kristovi Kráľovi, aj my sme prežívali toto slávenie oveľa hlbšie. Začalo už v predvečer sviatku vešperami a modlitbou sv. ruženca. Sv. omšu celebrou vdp. František Trstenský a krásne ju doprevádzali naši maturanti zo 4.C. Po nasýtení duše, hlad tela zahna-

li makovníky a teplý čaj, ktorými chceli sestry poďakovať všetkým ľuďom, ktorí si spolu s nimi prišli uctiť toho najvyššieho. Program sa ale pohostením nekončil. Vyvrcholením večera bola myšlienka Vylej si srdce... Spoločne sme sa zamysleli nad srdcom ako takým, nad jeho tak dôležitou funkciou pre náš život. Každého z nás určite zaujal scénický tanec, spev a nakoniec snehobiela látka, ktorá prechádzala stredom kostola a symbolicky sme si na ňu „vylievali“ svoje srdcia. Po stretnutí s umením nasledovala adorácia – stretnutie s Bohom, kedy mu už bez zábran v tichu každý mohol predložiť to svoje srdce a vyliat ho prostredníctvom slz, úsmevu, či iba rozhovorom alebo

pohľadom. Taktiež sme sa ešte nad slovami svätého písma mohli zamyslieť v posvätnom čítaní.

Samotná nedeľa sa niesla vo veľkom slávení samotného Krista Kráľa. Všetci sme mu spoločne vzdali poklonu za všetko, čo pre nás robí, za to, že tu neustále pre nás je. Kostol bol plný ľudí, ktorí tu slúžia stále, no i takých, ktorí sa s nimi chceli spojiť v spoločnej modlitbe. Sv. omšu znova celebrou vdp. František Trstenský, ale prítomní boli aj iní kňazi. V homílii nás povzbudil k tomu, aby naša viera nebola ako

švédské stoly, z ktorých si vyberáme iba to, čo nám vyhovuje a ostatné si nevšímame, ale aby sme všetko prijímali tak, ako nám to Boh dáva. Atmosféru celej slávnosti dotvárali krásne piesne a prenikavé tóny slávnostnej trúbky i flauty.

Určite celé toto slávenie bolo po „vylíati“ veľkým naplnením každého jedného srdca, ktoré sa aj teraz mohlo stretnúť s tým najvyšším, Kristom Kráľom!

Malí veľkí recitátori

Košice - Takmer ich nevidíme, veľmi málo o nich vieme a takmer vôbec ich nepoznáme a stretávame ich len vtedy, keď ich vyháname zo školského ihriska. Verím, že už sa chytáte, hovorím o našich škôlkaroch.

Tak ako by všetkým študentom GTA, tak aj mne, padlo vhod, že som si mohol dať pauzu od vyučeka a navštíviť našu škôlku. Spolu s mojimi spolužiačkami som mal tú česť byť v porote besiedky, na ktorej si pre nás škôlkari pripravili básničky. „Vystúpenia sa mi veľmi páčili, bolo povzbudivé vidieť, aký zmysel pre umelecké cítenie mali tieto deti. Páčilo sa mi, že mali pred nami rešpekt, ako keby sme boli nejaké dôležité osoby, pričom sme len druháci. Aj keď nás ani nepoznali, tak nemali problém dať si

s nami skupinové objatie,“ s úsmevom hodnotí Viki Fedorová, ktorá bola spolu so mnou jedným z členov poroty. „Pozitívne hodnotím aj ich radosť a chuť do života,“ dodáva. Škôlkarov sme ocenili sladkosťami, po ktorých nasledovalo už spomínané skupinové objatie, kde jednu členku poroty od radosti zvalili na zem. Našťastie bola v poriadku a odchádzali sme s mnohými zážit-

kami. Celý výbor poroty je pripravený na ďalšie vystúpenie.

Pali Hric, 2.B

Veronika Kaduková, 2.A
Janka Kaňuchová, 2.B

Pán stvoril múdrosť, on ju videl, spočítal a zmeral...

AKÁ HVIEZDA VIEDLA TROCH MUDRCOV?

V 2. kapitole Matúšovho evanjelia je opísaný príbeh mudrcov („kráľov“), ktorí sa prišli do Betlehema pokloniť práve narodenému Ježišovi na základe pozorovania hviezd. Pri pohľade na akýkoľvek betlehem vystavený v našich kostoloch, múzeách či domácnostiach si všimneme, že nad jaslami svieti hviezda s dlhým žiarivým chvostom – teda nepochybne kométa. V skutočnosti to však nebola žiadna kométa!

Giotto di Bondone
Až v druhej polovici 20. storočia sa podarilo odhaliť tvorcu kometárnej symboliky pre biblickú správu o Kristovom narodení a klaňaní troch kráľov. Bol ním známy taliansky ma-

liar Giotto di Bondone (1267 – 1337), ktorý v r. 1304 maľoval fresku Klaňanie v padovskej kaplnke Scrovegni. Inšpiroval sa vlastným pozorovaním návratu Halleyovej kométy (ktorá sa vtedy, samozrejme, ešte tak nevolala; až vynikajúci anglický astronóm Edmond Halley začiatkom 18. st. zistil, že ide o kométu opakovane sa vracajúcu k slnku) v septembri r. 1301. Až návrat kométy v r. 1910 po prvýkrát zaznamenaný aj fotograficky, ukázal, že Giottov portrét kométy bol neobyčajne presný - rozhodne najlepší v celých nefotografických dejinách astronómie! A keď pri poslednom návrate Halleyovej kométy k slnku v polovici osemdesiatych rokov 20. st.

chystala Európska kozmická agentúra ESA kozmickú sondu smerujúcu k Halleyovej kométe, nazvala ju celkom príznačne GIOTTO.

Johannes Kepler
Tým sme však nevyriešili problém týkajúci sa hviezd na východe, o ktorej hovorí Matúšovo evanjelium. Správny výklad našiel zrejme už na začiatku 17. st. známy nemecký astronóm Johannes Kepler, ktorý 17. decembra 1603 pozoroval v Prahe konjunkciu (uhlové zblíženie) planét Jupiter a Saturn. Napadlo mu prepočítať, kedy došlo k rovnakej konjunkcii oboch planét okolo počiatku kresťanského letopočtu a zistil, že sa tak stalo v r. 7 pred n. l., a to dokonca trikrát po sebe: koncom mája

a septembra, ale aj na začiatku decembra, a to v súhvezdí Rýb. Taký úkaz určite neunikol babylonským učencom, ktorí o tom dokonca zanechali správu na hlinenej tabuľke objavenej archeológmi v r. 1925. Podľa týchto nezávislých údajov možno teda predpokladať, že sa Kristus narodil pravdepodobne niekedy v septembri v roku 7. pred n. l. To síce na prvý pohľad vyzerá divne, lebo kresťanský letopočet má mať za svoj počiatok dátum Kristovho narodenia, avšak v skutočnosti historici už dávno vedia, že Kristus sa musel narodiť pred začiatkom letopočtu. Začia-

tok letopočtu sa totiž určoval až oveľa neskôr, až v 6. storočí. **Dionysius Exiguus** V roku 532 n. l. sa o výpočet dátumu Kristovho narodenia pokúsil opäť rímskeho kláštora Dionysius Exiguus, dopustil sa však pritom niekoľkých chýb pri nadväzovaní vtedajších kalendárov na dosť vzdialenú minulosť. Na základe porovnaní rozličných historických udalostí je veľmi pravdepodobné, že súhrn týchto chýb dáva práve spomínaný sedemročný rozdiel. Nakoniec možno preto s istým predpokvetením konštatovať, že astrono-

mické a historické dáta o Kristovom narodení sa navzájom dopĺňajú. To fakticky znamená, že dve tisícročia od Kristovho narodenia uplynuli koncom roku 1994!

Lud, ktorý chodí v tme, uzrie veľké svetlo; nad tými, ktorí bývajú v temnej krajine, zažiarí svetlo... lebo dieťa sa nám narodilo, syn nám je daný... (Izaiáš 9,1 a 5)

Podľa Jiří Grygar, skrátene.
www.btm.sk

Náš uhol pohľadu

Navždy sa zachová, v pamäti stužková...

Známa pieseň už odznela všetkým maturitným ročníkom na našej škole, ktoré na svoj tradičný vstup do spoločnosti iste nikdy nezabudnú. S veľkou slávou sa nám otvorili brány sveta dospelých a na znak toho sa chodby hmýria maturantmi zo zelenými stužkami, hrdo pripätými na hrudi. Tie sa už spravidla spájajú s tradičnou ceremóniou. Odkiaľ sa názov Stužková slávnosť vlastne vzal? Trochu som pátrala, zisťovala, porovnávala...

Zelená stužka

Zelená stužka je symbolom mladosti. Tradícia ich pripínania pochádza z Kutnej Hory a Nemecka, na Slovensku sa po prvýkrát v histórii objavila na Banskej škole v Štiavnic. Pred časom to bol len malý večierok pre žiakov a pedagógov, dnes je to však, podľa Denníka Sme, taká malá svadba. Na každej stužkovej slávnosti sa hold najprv vzdá riaditeľke školy a triednej profesorky. Obe sú dekorované veľkými, zelenými šerpami. Len potom dochádza k samotnému "stužkovaniu študentov". Nepochybne jednou z najobľúbenejších častí sú takzvané častušky,

krátke, vtipné veršičky vystihujúce každého zo žiakov „úprimne“ odkrývajúce pred očami rodičov a celého pedagogického zboru i tie najskrytejšie tajomstvá. K veselej zábave prispieva i program, prezentujúci triednu umeleckoštvorivost'. Často sú to scénky zobrazujúce rôzne školské dni a to, ako ich vidíme z lavice.

Stužková alebo Prom?

Za oceánom vidia vstup mladých ľudí do dospelosti v podobnom duchu ako my, Slováci. Západná filozofia je nám blízka v chápaní dôležitosti a veľkej obradnosti tejto chvíle. V Amerike sa tento jav spravidla označuje menom „Prom“.

Na amerických stredných školách je zvykom, že chlapec pozve svoju vyvolenú, priateľku či spolužiačku na promový večierok, pričom zväčša nejde o obyčajnú otázku. Kvety, kartičky či verejné hrdinské činy sú veľmi oceňované, ba priam až vyžadované. Prom ma teda v ústach tínedžeriek posvätnú úctu, vyvoláva v nich pocity nádeje a očakávania. Už od začiatku školského roka si teda príslušníč-

ky ženskej populácie, prezieravo skryté za bezpečnou tónou učebníc, dôverne šepkajú svoje očakávania, kým chlapci bičujú mozgové závitky až za hranice mužskej fantázie, predbiehajú sa vo vynachádzaní nových a nových spôsobov, ako položiť tú istú otázku.

Vždy v sobotu popoludní v deň Promu sa školské divadlo naplní davmi rodičov, priateľov, súrodencov a mladších spolužiakov, pričádzajúcich obdivovať elegantné dvojice, keď slávnostne vyjdú na pódium. Každý rok sa slávnostná ceremónia nesie v znamení inej tematiky. Na rozdiel od našej Stužkovej, Prom ako ples samotný sa odohráva už bez prítomnosti rodičov. Tanečný parket teda patrí už len študentom.

„Navždy sa zachová, tá naša stužková, keď si sa nemeslo, choval tak dospelé.“ Spôsobov, ako osláviť vstup do dospelosti, je nepochybne mnoho. Sú ovplyvnené kultúrou krajiny a jej zvykmi. Ktorému by ste dali prednosť vy?

Kristína Makoóva, 4.C

Zapozerajte sa...

Nebo nie je výmysel

Drama, USA, 2014, 100 min ■ **Réžia:** Randall Wallace ■ **Predloha:** Todd Burpo (kniha), Lynn Vincent (kniha) ■ **Scénar:** Chris Parker ■ **Hudba:** Nick Glennie-Smith ■ **Kamera:** Dean Semler ■ **Hrajú:** Kelly Reilly, Greg Kinnear, Connor Corum, Lane Styles, Thomas Haden Church, Jacob Vargas, Darcy Fehr, Margo Martindale

Tento skutočný príbeh si už ako kniha získal státisíce ľudí. Ako film ovládol kiná po celom svete. Prečo?! Možno preto, že v tejto hektickej dobe je pekné spomaliť a zamyslieť sa nad našim poslaním na tejto zemi. Možno preto, lebo nám kladie viac otázok ako odpovedí. A možno nás prinúti uvedomiť si, že zázrakom sa to celé

len začína... No ďalší zázrak máme tu, priamo pred sebou. Colton bol obyčajný chlapec, mal celkom obyčajnú rodinu, chodil do školy, mal detské plány. A zrazu sa jeho sny už nemusia splniť. Na pokraji smrti navštívi nebo a vie veci, ktoré nemohol vedieť. No stačí to na to, aby mu jeho okolie a hlavne najbližší uverili? Film síce ponúka trochu

iný pohľad na ohlasovanie tohto zázraku ako kniha, no pritom ju dokonale dopĺňa. Ak zažijete zázrak, vôbec to nemáte vyhraté. Ba práve naopak! Boh vám dal ťažkú úlohu sprostredkovať jeho lásku, milosrdenstvo a nekonečnosť všetkým, ktorí o to, či už stoja, alebo nie.

Započúvajte sa...

Vianočný koncert zboru Aquinas

A opäť nám skvelý Aquinas ponúka náhľad do ríše hudby. 18. decembra nás pod vedením pani profesorky Borbásovej do vianočnej nálady uvedú klasickými, aj netradičnými piesňami. Určite si nenechajte ujsť

tento koncert pred tým, ako sa na takmer tri týždne rozlúčite so školou a vrhnete sa do predvianočných príprav. Prajeme príjemný kultúrny zážitok.

Martina Čamajová, 2.C

Ôsmy deň

Poznáte ten denný stereotyp počas školského roka. Ráno vstanem, nachystám rýchlo veci pre ostatných členov rodiny, utekám do školy a počas cesty si premietam, čo všetko ma dnes čaká. V tom sme, myslím, na jednej lodi. Vy, študenti, riešite to, koľko písomiek musíte zvládnuť, z koľkých predmetov odpovedať a my, učiteľia, zas, koľko písomiek a domácich úloh je treba opraviť a ako aspoň trochu zaujať tie nemé, neprítomné pohľady vás, študentov..

Áno, všetci sa ponáhľame, sem – tam sa na chodbe v rýchlosti zrazíme, lebo v hlave nám beží film, čo všetko treba v priebehu pár minút urobiť, pokiaľ zazvoní na ďalšiu hodinu. Takto beží deň za dňom, týždeň za týždňom, mesiac za mesiacom.

Do tohto kolotoča však chceme vtesnať ešte aj svojich blízkych, svoju rodinu, priateľov, záujmy a náš vnútorný život, našu vieru. Áno, je toho dosť, niekedy sa zdá, že až nad hlavu, ale práve o tom poslednom by som s vami chvíľu rada hovorila. Nie, nemyslím tým len názov našej školy alebo náboženský terminológium, ktorú ovládame, ani omše a programy, ktoré sme schopní nacvičiť. Mierim na naše vnútro, naše prežívanie. Či pri tých všetkých našich aktivitách, náboženských i nenáboženských, vieme vnímať Toho, ktorý nad tým všetkým stojí? Síce sa na začiatku vyučovania modlíme, ale popri odriekaní toho zvládneme dosť veľa, riešime, kto má domácu úlohu, niektorý dobehne a popri vybaľovaní kníh z tašky sa pridá k hromadnému od-

riekaniu, ale v hlave si premieta, či tá učebnica nie je náhodou v skrínke. Ale, kde je obsah? ...

Týždeň pred duchovnou obnovou mi prišiel veľmi dlhý aj napriek tomu, že nám ho p. riaditeľka o jeden deň skrátila. Veľmi som sa tešila na duchovnú obnovu, ktorá nás, učiteľov a zamestnancov, čakala. Aby som bola úprimná, v prvom rade som sa tešila na to, že si pospím, prečítam knihu, na ktorú nemám čas, no a v neposlednom rade si aj niečo povzbudzujúce vypočujem. A naozaj, počuť sa toho dalo veľmi veľa. Bolo to nesmierne hodnotné. Naozaj, čas, kedy som mohla trochu vystúpiť z denno-dennej reality a viac počúvať to, čo bežne stíham len v útržkoch.

Okrem mnohých vecí, ktoré nám o. Pavol Boka ponúkol, ma najviac

oslovila prednáška o našom kresťanskom živote. Kresťanstvo. To ste prekvapení, že aj o tomto sme počúvali na duchovnej obnove. Kresťanstvo v našom živote, v našej domácnosti, v našom obliekaní, konaní. Dobre tomu rozumiete, nie „kostolné“ kresťanstvo, ale kresťanstvo bežného dňa. Kresťanstvo, ktorého cieľom, resp. konečnou stanicou nie je tento časovo a priestorovo vymedzený svet. Kresťanstvo, ktoré čaká na ôsmy deň v týždni. Na deň, ktorý už bude trvať navždy. Tak som sa pýtala samej seba: „Nesnažím sa ten môj život žiť iba v intenciách tu a teraz?“ Odpovedala som si na to celkom rýchlo. Áno, žiaľ, „vďaka“ tomu

všetkému, čo som spomínala na začiatku často zabudnem, že toto je len „prechodné miesto“, že hoci mi je tu s mojou rodinou, blízkymi, ale aj s vami, študentmi dobre, predsa to nemá a nemôže byť všetko. Lebo ak je moje kresťanstvo len o tom, môj život s Bohom stratí perspektívu. Perspektívu ôsmeho dňa, perspektívu večnosti. Počas dní strávených na duchovnej obnove som počula veľa inšpiratívnych slov, no myšlienka očakávania ôsmeho dňa vo mne rezonuje najviac. Očakávam, že po tomto živote príde niečo iné, lepšie? Som na to pripravená a teším sa alebo mi je tu tak dobre, že svoje kresťanstvo žijem ako film, ktorý nemá

pokračovanie, ale končí v tomto časopriestore? Zdá sa, že na túto otázku je možné odpovedať si každý deň. No, myslím si, že v čase adventu je aktuálnejšia o to viac. Veď, Ten, Koho v tomto čase očakávame a na príchod Koho sa pripravujeme, presahuje horizont tejto skutočnosti až tam, kde trvá ôsmy deň. Skúsme si to počas týchto dní trochu intenzívnejšie uvedomovať.

Iveta Čižmárová

GTA-ČKARSKÝ PĽUŠČENKO

Niektorí snívajú svoje sny a niektorí ich žijú. Keď prechádzame chodbami našej školy, ani sa nezamýšľame nad tým, ktorí ľudia len snívajú a ktorí sa snažia svoje sny splniť. O jedného z nich sme „zakopli“ aj my. Novodobý Pľuščenko? Možno aj takto raz budeme nazývať krasokorčuliara Petra Novellu.

▲ **Začiatky bývajú najťažšie. Ako si s krasokorčuľovaním začínal ty?**

Začal som, keď som mal zhruba 6 rokov. Len ma tam rodičia prihlásili. Veľmi si na to nepamätám. Proste som tam len chodil.

▲ **Vyvíjal sa tvoj vzťah ku krasokorčuľovaniu?**

Po čase som si to veľmi obľúbil. Je to asi moja najobľúbenejšia činnosť, ktorú môžem robiť. Veľmi rád chodím na tréningy, lebo sa tam viem realizovať a oslobodiť sa od každodenných problémov.

▲ **Nerobili ti problém kostýmy?**

S kostýmami boli problémy. Hlavne bolo ťažké ušitý dobrý kostým, ktorý by súhlasil s hud-

bou, na ktorú jazdím, a bolo potrebné, aby som sa zhodol ja s trénerkou a s rodičmi. Najväčší problém bol kompromis.

▲ **Krasokorčuľovanie je rozdelené na disciplíny. Ktorým disciplínam sa venuješ, respektíve chcel by si sa venovať?**

Jazdím v sólových disciplínach. Ale do budúcnosti uvažujem, žeby som si našiel nejakú partnerku.

▲ **Ako väčšina športov, tak aj krasokorčuľovanie má svoje súťaže. Ktorých súťaží si sa zúčastnil a ako si na nich uspel?**

Chodím na súťaže po Slovensku, Majstrovstvá Slovenska, medzinárodné súťaže...

Tak už 10-krát som vyhral Majstrovstvá Slovenska a okrem toho na medzinárodných súťažiach je oveľa väčšia konkurencia ako na Slovensku, to sa musí uznať. Závisí to aj od toho, že niekedy ti ten pretek výjde, niekedy ti nevýjde. Je to podľa toho, aký máš deň. Záleží to aj od psychiky, ako si sa vyspal v ten deň alebo tak.

▲ **Objavil si svoj osobný strop a čo ním bolo?**

Áno. Asi pred rokom som dosiahol svoje osobné rekordné maximum. Bolo to v Bratislave na medzinárodnom preteku NEW YEAR'S CUP. Bola to voľná čistá jazda, v ktorej som skočil štyri trojité skoky.

▲ **Ktorá slávna osobnosť ťa motivuje k úspechom?**

Čo sa týka športu, tak je ich viac. Sú to aj moji kamaráti ako napríklad Tomáš Verner alebo možno Jevgenin Viktorovič Pľuščenko. Ten bol dlhé časy legenda, vlastne aj je. Takže on je môj najväčší vzor v krasokorčuľovaní.

▲ **Od športovcov sa očakáva, že svoju budúcnosť plánujú niekoľko rokov dopredu. Ako vidíš svoju budúcnosť ty?**

Plánujem ísť na univerzitu, ktorá sa uskutoční v Kazachstane. Zdá sa mi, že bude v roku 2017. Momentálne účinkujem v zimnej šou „No počkaj, zajac!“ Po pretekoch by som chcel rozbehnúť nejakú kariéru, napr. v revue. A potom by som chcel ísť na vysokú školu.

▲ **Čo ti krasokorčuľovanie dáva?**

Dáva mi silu nevzdávať sa, pracovať na sebe a taktiež motiváciu, aby som so sebou nikdy nebol spokojný.

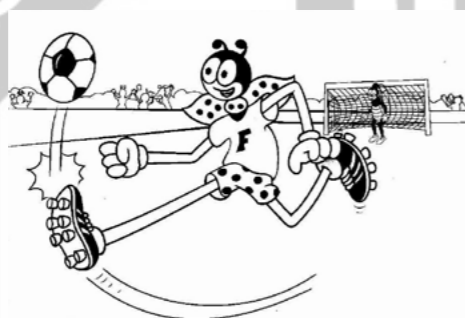
Petrovi ďakujeme za rozhovor a prajeme mu veľa úspechov v jeho rozbiehajúcej sa kariére.

Tatiana Papcunová, 2.B

Tomášova Kronika: Redakcia: Zbrojničná 3, 040 01 Košice; XII/2014, č. 3, ročník 1. • Šéfredaktor: Patrícia Mígová • Grafik: Daniel Martinek • Členovia redakcie: Simona Feldmanová, Veronika Kaduková, Martina Čamajová, Tatiana Papcunová, Lucia Ropeková, Kristína Kurucová, Kristína Makóová, Monika Tresová, Ivana Bradová • Fotograf: Viliam Héczy, Sofia Szaniszlóová. Autorské práva sú vyhradené a vykonáva ich vydavateľ.

Chod'leňoch k mradcovi, pozoruj ruch jeho a skús!

ŠPORTOVÉ ÚSPECHY REPREZENTANTOV GTA

Košice - Síce nový školský rok 2014/2015 sa začal len pred pár mesiacmi, no študenti nezaháľajú a zúčastňujú sa, dokonca i bodujú na rôznych športových súťažiach.

BEDMINTON – chlapci:

Zostava družstva sa v tomto školskom roku nezmenila. Opäť chlapcov z GTA zastupoval Polačko (4.A) a Berinšter (3.A). Na regionálnom kole ostali verní tretiemu miestu, no výkon na krajskom kole už naň nestačil, tak sa museli uspokojiť aj so zemiakovým štvrtým miestom.

CEZPOLNÝ BEH – dievčatá:

Tento školský rok sa súpiska diev-

čenského družstva výrazne zmenila. Tím tvoria tieto dievčatá: Papugová (4.D), Kuliková (4.C) a Karvanská (1.D). Dievčatá sa zúčastnili regionálneho i krajského kola, kde pozbierali strieborné medaily.

CEZPOLNÝ BEH – chlapci:

Chlapčenský tím, taktiež zmenil zostavu. Po novom družstvo tvoria: Franko (2.B), Burda (1.D) a Szmol-

ka (4.D). Chlapci začali tohtoročnú sezónu veľmi dobre, keďže na regionálnom kole získali zlaté medaily. No na krajskom kole ich výkon nestačil na obhájenie prvého miesta. Odtiaľ si doniesli bronzové medaily.

Všetkým športovcom gratulujeme k skvelým výsledkom a prajeme veľa šťastia v ďalších súťažiach. (tp)

Naplnení umeleckým duchom... ...dôvtipom a zručnosťou pre každú prácu.

DAŤ INÝM KÚSOK SEBA

Aké by to bolo, keby sme sa Vianoc aspoň trochu nedotkli aj v našej rubrike? Vianoce sú, ako každý určite vie, sviatkami lásky a pokoja. Už aj počas adventu môžeme vnímať ich krásne čaro všade okolo nás. Je však schopný vnímať ho každý? Dnešný človek popri každodennom zmatku príde do supermarketu a do nákupného vozíka vloží zopár darčiekov, ktoré mimochodom pod stromčekom uvidí každý tretí človek, nezabudne ani na vianočné ozdoby, ktoré aj napriek vysokej cene sú úplne bezcenné, a zopár pochúťok, ktoré by ulahodili jeho jazyku. Tým má celú vianočnú prípravu v suchu. V minulosti sa však rodiny spoločne stretávali vo svojich domoch a vypekali, spievali, rozprávali si príbehy, tešili sa z každej chvíľky, ktorú si vážili a pod ich šikovnými rukami vznikali krásne vianočné darčekom a ozdoby, do ktorých vkladali celú svoju lásku. Našťastie, nie každý podľahol súčasnému „ulahčovaniu si života a šetrenia si času.“

Aj **Blanka Galiková z 2.B** pred niekoľkými rokmi zistila, že Vianoce sú hlavne o láske, ktorú do nich vkladáme. Falošný patchwork

si ju natoľko získal, že si bez neho nevie predstaviť už žiadne predsviatkové obdobie. Stačil jediný pohľad na vianočnú guľu vytvorenú touto technikou a hneď vedela, že raz sa to musí naučiť. Preto neváhala a dala sa do práce. Pomocou jednoduchých stužiek, špendlíkov a polystyrénu dokáže vyrobiť nielen krásne vianočné guľe, ale napríklad aj veľkonočné vajčeka a rada by skúsila vytvoriť adventný veniec či zvonček. Začiatky však ani pre Blanku neboli ľahké – boľavé prsty od špendlíkov, štipanie očí i postupné prechádzanie trpezlivosti... Áno, to všetko k tomu patrí. Časom však človek získava prax a popichané prsty berie už iba ako banalitu a aj čas výroby sa z dvoch hodín práce skracaje na hodinku. Postupne má väčší cit k farbám a viac mu pomáha jeho srdce ako mozog, a tak celá práca nie je už iba akousi manuálnou rutinou. Každé

hotové a podarené dielo jej urobí veľkú radosť. A podstatné je, že nielen jej. Veľa z nich už podarovala svojim najbližším a niektoré aj predala, a tak vyčarila úsmev na tvári mnohým ľuďom a práve to je jej

veľkou motiváciou. Má radosť, keď na vianočný stromček alebo pod neho môže dať aj ona kúsok seba pre iných.

Možno aj vás teraz zaujalo nejaké to Blankino dielo, tak ako to bolo aj v jej prípade. Nechajte sa inšpirovať a aj vy možno takýmto spôsobom dajte iným kúsok seba. Nesnažte sa zapadnúť v dave, ale pokúste sa byť originálni. Nebojte sa, takéto „darovanie sa“ z vás nič nezoberie, naopak vás to naplní!!!

Veronika Kaduková, 2.A

